

Thơ: Về và Đợi

ISSN: 2734-9195 11:04 04/04/2025

Ngoài kia binh biến tử sinh/Người trong nội chiến hư vinh, rã rời/Chất chống
huyễn mộng trầm khơi/Đắm tham, được mất, một đời nghiệt oan

Về!

Vỡ toang ra những con đường
Người trôi ngụp lặn tang thương muôn bề
Đền đài hoa lệ thảm thê
Những lời tang tóc mang về nỗi đau

Bao người đào bới tìm nhau
Chỉ mong một tiếng động nào để tin
Tin người thân vẫn yên bình
Tin rằng Cha Mẹ, con mình vẹn nguyên

Nhưng ngàn tuổi lệ triền miên
Vùi chôn dưới lớp đất miền thăm sâu
Bóng chiều qua những mái đầu
Tiếng người than khóc nẻo đâu vọng về

Ảnh tác giả cung cấp.

Những con đường phố ủ ê
Bao ngày nhộn nhịp, bộn bề đã tan
Mái Chùa mang những niềm an
Chiều nay vắng lặng đạo tràng, tiếng kinh

Ngoài kia binh biến tử sinh
Người trong nội chiến hư vinh, rã rời
Chất chồng huyễn mộng trầm khơi
Đắm tham, được mất, một đời nghiệt oan

Lặn trong đại cuộc thế gian
Yên vui mấy bận hóa ngàn khổ đau
Nguyện xin một ánh nhiệm màu
Xóa đi tang tóc, nông sâu, nổi chìm

Bớt đi sân hận triển miên
Bỏ đi một gánh nỗi niềm vọng mê
Trầm luân sáu nẻo vọng về
Nghìn năm sóng cuộn, sơn khô bạc đầu

Mấy mùa biển hóa nương dâu
Người trôi giữa những ưu sầu loạn ly
Lặng yên gieo niệm tư nghi
Nguyện cho đôi cánh thiên di vững vàng

Đi qua nguy biến lầm than
Để người về lại lầu hoàng, gác xưa
Nghe ngày nắng, hẹn ngày mưa!
Còn ta đợi dưới mái Chùa hiện sinh!

Tác giả: **Võ Đào Phương Trâm**